

JÖVŐKÉP ALKOTÓK EGYESÜLETE: Az elmúlt években a JAE több köztéri alkotást helyezett el a városban. Mi a véleményed erről? (hullámozlopok, kirakatkiállítás, hullámalagút ideiglenesen, Zagyva parti sétány időszakos kiállítása, zárt térben a kórházi életfa-alkotások, a Dérynében az alkotások.)

FEJŐS LÁSZLÓ: Személy szerint is örülök, hogy a JAE az elmúlt években, rendhagyóan pl.: a galériákban szervezett kiállításokon való részvétel mellett, olyan akciókat tudott megszervezni, amik a képzőművészetet más, hétköznapi helyszíneken mutatta be. Úgy gondolom, hogy egy alkotóközösség komfortzónájából nagy „kilépések” ezek. Igazi visszajelzések nem igen értek el engem, de hiszem, hogy azért csendes pozitív fogadtatásban volt ezeknek részük, bár a már képzőművészetet követő, szerető személyek adták jelét annak, hogy figyelmüket felkeltették alkotásaink. Tovább kell ebben fejlődnünk az ő örömeinkre is, és talán még most a figyelmüket felkeltő emberek örömeire is. A mostani „Színkerület” projektünk alkotásai még frekvenciáltabb helyeken, a város különböző épületeinek oldalán fognak megjelenni, és bízok benne, hogy így még céltudatosabban fogja majd meg az arra járok tekintetét megfogni és szimpátiájukat kiváltani. A képzőművészetnek így hétköznapi lesznek, nemcsak alkalmi pillanatai.

JAE: Az idej projektben a vezérelv a pozitív hangulat megjelentetése, kifejezése, ez redukálódott le egy gesztusra, az ölelésre. Miért gondoltad te is azt, hogy ez legyen a tematika?

F.L.: Kezddhetem azzal, hogy napjainkban „nagy” problémákkal küzd az emberiség több szempontból, de szerintem a múltban is akadtak nehézségek. Gondolom, hogy a képzőművészetnek a régmúltban is voltak ezekre reakciói, mindenesetre mi most ezzel próbálkozunk. Azt reméljük, hogy a „Színkerület” idej alkotásai „pozitív” gondolatokat, érzéseket, érzelmeket fognak eljuttatni az emberekhez. Nagyon tágnak véltük azt, hogy egy műalkotás legyen „pozitív”, így eljutottunk oda, hogy legyen csak egy mozdulat, egy gesztus, ami konkretizál és így lett ez az „Ölelés”. Nekem erről rögtön az jutott eszembe, hogy az Anyaföld, a Földanya ölelésében élünk jelenleg mindannyian, és mostanság sokan és sokat is gondolkoznak és beszélnek erről. Ezt az ölelő pillanatot szeretném megragadni az installációmban. Volt a kezdeti tervezéseink során egy olyan közös elképzelés, hogy stilisztikailag fűzzük össze az alkotásokat, ami aztán egy mindannyiunk munkáján megjelenő, végigfutó „hullám” lett (ami a Kulturális Hullám Mozgalmunk szimbolikája is lehet egyben). Ez megint jól passzolt gondolatilag az installációhoz, mert ezt az Anyaföld-Földanya ölelést a ringató mozgás még jobban ki tudja fejezni.

JAE: Minden ilyen projekt hozhat új dolgokat egy művész munkájában. Neked milyen újdonságok lesznek az alkotásodban?

F.L.: A „Színkerület” idej témáját, az „ölelés”-t azt hiszem, hogy jól be tudtam illeszteni az önálló grafikáim, alkotásaim mondanivalói közé, így talán nem érzek

nagy kiszakadást az alkotói folyamatomból. De amiben mindenféleképpen újdonságot ad ez a munka, az a méret, mert nem dolgozom ilyen nagy méretekben, valamint anyaghasználatban és azok technikai kivitelezésében, amikhez szakemberekkel kell együtt dolgoznom, Molnár János személyében, akivel a vasszerkezeti munkákat csináljuk és Szabó Zoltánnal, aki üveges itt Jászberényben és ő vágja fel nekem az installáción elhelyezésre kerülő tükröket. E fent említettekből kivehető akkor, hogy nem hagyományos képzőművészeti anyagokkal, eszközökkel fogunk dolgozni, hanem a hétköznapiakban használtakkal, mint a köracél, a trapézlemez vagy a tükör többek között, amiket hegesztéssel, vágással, hajlítással, stb. formálunk bele az installációba.

JAE: Mit fog adni ez Jászberénynek? Milyen fogadtatásra számíthat a város részéről?

F. L.: Remélem a városban jó lesz a fogadtatás, de abban biztos vagyok, hogy első próbálkozásként, ami egy egyesület részéről épületek falán megjelenő kulturális értéként majd megnézhető lesz, kivált majd valamilyen véleményt.

JAE: Merre tovább a JAE szempontjából és a Te egyéni szempontodból?

F.L.: Azt gondolom, hogy magasra kapaszkodott most a JAE a „Színkerület” projekttel. Megvoltak ennek az alapjai, mint a kórházban kiállított „Életfa” projektünk, vagy a városban kihelyezett Hullámoszlopaink, közintézményekben látható közösségi alkotásaink, vagy éppen a hazai és külföldi kiállítások, de mégis én úgy érzem, hogy ez mérföldkő most, ami vagy új utakat nyit, mind belső és külső vonatkozásban, vagy az elmúlt évek munkái után tesz pontot. Személy szerint én az előbbiben bízom és azért fogok dolgozni, de legyen meg a „Színkerület” projekt minden alkotása és utána lesz igazán érdemes a jövőn gondolkodni. Azt mondhatom, hogy ötletek, elképzelések már vannak.